

Podél Bečvy s Toulavou kamerou

Od pramenů Vsetínské Bečvy až do její soutok s Moravou jsme vyrazili na kolech společně s reportéry Toulavé kamery. S kamerou a stativem na rameně se filmaři vydali po stezce podél řeky. Jak jsme se přesvědčili, cyklostezka Bečva má co nabídnout MTB jezdcům i rodinám s dětmi.

Cyklostezka Bečva před Valašským Meziříčím.

Foto: NaKole.cz

Bikerský areál na Valašsku

První den jsme začali na valašských stráních. Sdružení Valašsko-Horní Vsacko tu od prázdnin otevírá síť tras pro horskou cyklistiku pod názvem „**Specialized Bike Resort Valašsko**“. Během jednoho půldne jsme si projeli trasu v blízkosti pramene Vsetínské Bečvy, mezi obcemi **Karolinka** a **Velké Karlovice**. Na páteřní asfaltovou stezku údolím Bečvy tu navazují horské okruhy sloužící sportovněji či adrenalinově laděným bikerům. Mezi horskými stráněmi s pasoucími se krávmi a s řídce roztroušenými dřevěnými valašskými chalupami vedou přírodní stezky, které jsou ideální pro horská kola.

I když několik desítek kilometrů od Soláně přes Pálenici a pod vrcholem hory s příznačným názvem Vysoká nepatřilo právě k technicky nejnáročnější, s kamerou a stativem v batohu na zádech daly filmařskému štábu zabrat. Náš průvodce Luboš Sušila, který je jeden z autorů projektu tras, nám ještě cestou dal základní školu jízdy v terénu. Po několikadenních deštích se lesní cesty na mnoha místech změnil v koryta potoků a na mokřích kamenech jsme museli dávat trochu víc pozor. „*Ted' už to pojedeme vlastně jenom dolů,*“ sliboval Luboš a já si při třetím stoupání uvědomila, že ve Vsetínských horách prostě platí jiná měřítko. „*Když řeknu dolů, znamená to, že konec cesty je níž než začátek – co je mezi tím, to se nepočítá,*“ směje se Luboš.

Projekt Specialized Bike Resort Valašsko každopádně v současné době nemá v Česku obdoby. „*V plánu je na 400 km vyznačených MTB tras, z toho více než polovinu zprovozníme do začátku prázdnin,*“ zásoboval nás Luboš cestou informacemi bez ztelného zadýchání. Trasy jsou ale jenom začátek. V rámci projektu vzniknou tréninkové úseky ve formě přírodních cyklistických „hřišť“, na kterých se budou moci vyřádit děti, ale zároveň jim i dospělým budou sloužit ke zdokonalení a získání nových dovedností. Chystají se také technicky náročné

Autor: Martin Zavadil, www.trails.cz

pasáže sjezdových tratí pro příznivce downhill.

Valaši se ale neomezí jen na vyznačení tras. Na Vsetínsku mají připraveny i služby pro cyklisty, kteří nemají čas na přípravu dovolené. „*Chceme cyklistům nabídnout podmínky a služby, na jaké jsou zvyklí například lyžaři,*“ řekl k tomu Luboš Sušila. Návazné služby tak zahrnují mimo jiné dopravu od vlaku až do místa ubytování, zapůjčení horských kol včetně celoodpružených modelů, k dispozici budou také cykloprůvodci, kteří poskytnou začátečnickům základní školu jízdy. Na trasách je několik hotelů se značkou „Cyklisté vítáni“, které nabízejí usušení a vyprání věcí, bezpečné uložení kola či jeho umytí.

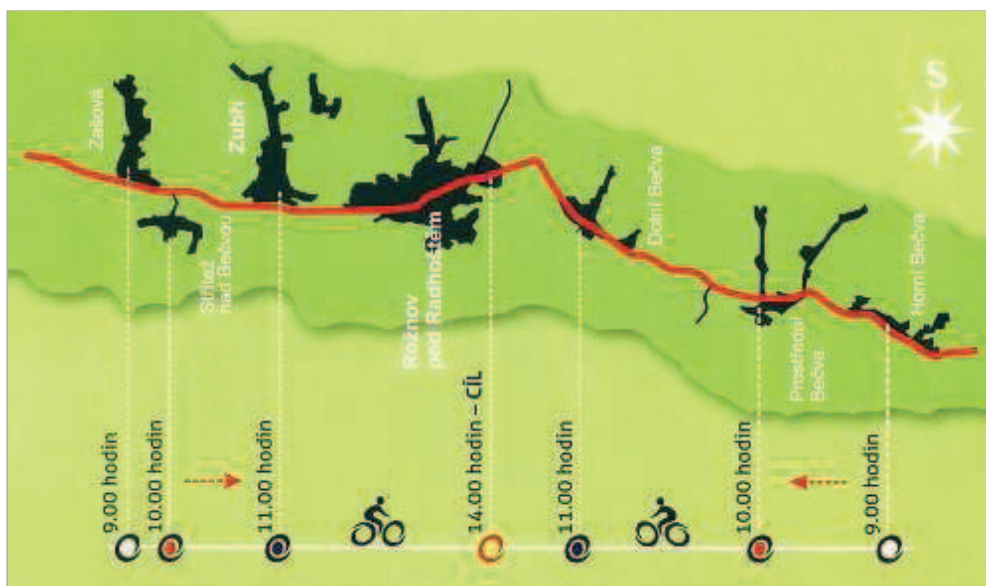
Mokří a zablácení jsme sjeli po klikaté lesní asfaltce na parkoviště hotelu Galik, kde jsme se odměnili horkým čajem. V kameře, o kterou jsem tedy měla na klikatých lesních cestách trochu strach, zůstalo několik rozhovorů, v jejichž pozadí cinkaly kravské zvonce a fičel horský vítr.

Rožnov pod Radhoštěm – otevírání stezky

Rožnov nás přivítal pouťovými atrakcemi. Čekalo nás slavnostní otevření nového úseku cyklostezky Bečva, který se táhne od **Zašové** přes **Zubří**, **Rožnov pod Radhoštěm**, **Dolní Bečvu**, **Prostřední Bečvu** až po obec **Horní Bečva**. Improvizovaná tisková konference se odehrávala v místní restauraci hned vedle nové stezky. Podle místních byl tenhle úsek klíčový. „*V úseku Rožnov pod Radhoštěm – Valašské Meziříčí byla až do současné doby pouze silnice I. třídy, pro každodenní dopravu náš region tu stezku velmi potřeboval,*“ řekla v úvodním proslovu místostarostka města Rožnov pod Radhoštěm Markéta Blinková. Úseku se také někdy přezdívalo „cesta smrti“ a nová více než 30 km dlouhá cyklostezka pomohla překonat velmi nebezpečná místa.

Úvodní přirovnání k pouti nebylo náhodné. Stezce požehnal místní farář a množství lidí, které se vydalo společně s námi podél toku Bečvy do Valašského Meziříčí, také připomínalo pouť na svaté místo. Snad jen staré dobré boty vystřídala jejich novější verze – kolečkové brusle či jízdní kola. Po slavnostním přestřižení pásky následoval povinný přípitek valašskou slivovicí (ta ostatně patří k místnímu koloritu stejně jako třeba staré dřevěnice, Valaši ji nalévají rádi a při každé příležitosti). A nebyl by to snad ani správný výlet do Rožnova, kdybychom pak nenavštívili Valašský skanzen. Pro mě to byla příležitost konečně ochutnat pravou kyselici a frgály, velké valašské koláče s hruškami nebo s tvarohem. Průvodkyně v dřevěné chalupě nám vysvětlila, jak se používala černá kuchyně, proč se pohance říká pohanka a čemu se původně říkalo frgál.

Štábu Toulavé kamery mezitím ubyla jedna velká starost, kterou bylo podmračené počasí. Obloha se roztáhla, a tak ve filmových záběrech uvidí diváci krásně prosluněnou stezku s množstvím jejích uživatel všeho věku i vybavení. Převládali lidé na inline bruslích (těm přibylo přes 7 km dráhy v okolí Rožnova), rodiče s dětmi na odraždlech, a samozřejmě cyklisté.

Čerstvě otevřený úsek cyklostezky Bečva v okolí Rožnova pod Radhoštěm měří 30 km.

Valmez

Následujících zhruba 30 km do **Valašského Meziříčí** vedla cesta údolím řeky po nově upravených stezkách, na kterých nás čekala zhruba desítky mostů a lávek. V pátek odpoledne jsme cestou potkávali především lidi na cestě z práce. „*Jasně, že teď je to lepší, hlavně v létě ušetřím za auto,*“ řekl nám jeden z nich, oblečený v montérkách a vyrudlém tričku. A v zimě? „*Budu jezdit na lyžích, vždyť to tu půjde,*“ směje se. Opravdu, provozní pravidla cyklostezky myslí i na lyžaře. V pracovní den jsme tu jako výletníci spíš výjimkou. O víkendu se

ale tenhle poměr obrátí a stezku zaplní cykloturisté, kteří se půjdou pohodově projet po stezce s malým převýšením, vedoucí čistou přírodou okolo řeky. Pokud bych měla něco nové cyklostezce Bečva vytknout, je to nedostatečné značení, především uvnitř obcí. Tak jako v mnoha jiných místech, nová cyklostezka se v obci kříží s hlavní silnicí a cyklisté jsou ponecháni svému osudu bez jakéhokoli dodatečného opatření. Mimo obce stezka nabízí komfortní a bezpečný pohyb cyklistů, při průjezdu obcemi naopak mohou nastat nepřehledné a možná i nebezpečné situace. I když hlavní díl práce je již hotový, na organizátory ještě čeká kosmetické, nicméně stejně důležité „doladění“. K pohodovému průjezdu velmi pomůže proznačení logem stezky a také doplnění dopravních značek, které upozorní na zvýšenou frekvenci cyklistů při křížení se silnicemi.

V blízkosti Valašského Meziříčí provoz zhoustl a zřetelně přibýlo rodičů s přívěsnými vozíčky i s malými cyklisty. „Kdo uvidí první Petra Fialu, má u mě prémii,“ připomíná jeden z filmařů další atribut Valmezu, frontmana skupiny Mňága a Žďorp. Petra Fialu jsme bohužel nepotkali, v bezmála třicetitisícovém městě by to byla velká náhoda. Zato cyklistů jsme tu viděli víc než dost. A není divu, vždyť podle oficiálních údajů 15 % cest ve Valmezu absolvují lidé na kolech.

Jak už název města napovídá, Valašské Meziříčí opravdu stojí „mezi řekami“. Stékají se tu dva prameny, tedy Bečva Rožnovská a Vsetínská. A stejně tak se tu sbíhají dvě ramena cyklostezky Bečva. Odsud pokračuje už společná cyklostezka přes Hranice na Moravě, Lipník nad Bečvou až do Přerova a Tovačova, kde se Bečva vlévá do řeky Morava. Tady také stezka Bečva končí a na ní navazuje Moravská trasa.

Ale zpět do Valašského Meziříčí: Soutoky řek v údolí jsou hodně citlivé na přivalové deště. Když sem dorazí srážky z hor, Valmez často plave. I my jsme cestou narazili na stopy nedávných povodní. Stezku ve Valašském Meziříčí zalila voda a plánované otevření úseku v okolí města muselo být odloženo. Vodní živel tu ukázal svoji sílu, Bečva podemlela část stezky a ta se sesula do říčního koryta. Místním to ale nezabránilo, aby cestu používali dál, jen na zúženém profilu trochu snížili rychlost. Také my jsme podemletá místa opatrně objeli. Poslední úsek před Valašským Meziříčím je ještě nedokončený. Pár set metrů uválcovaného povrchu, kde ještě chybí finální úprava, jsme raději prošli pěšky.

Hranice – Lipník

A před námi byl poslední den, kdy jsme z Hranic na Moravě vyjeli po cyklostezce až do Přerova. Průvodce nám dělal hranický starosta Miroslav Wildner společně s Michaelou Škrobánkovou z Hranické rozvojové agentury. **Hranice na Moravě** tvoří souměstí s **Teplícemi nad Bečvou**, které leží v těsném sousedství. Lázeňské město Teplice leží v údolí řeky Bečvy a z celých Čech se sem sjíždějí lidé za místními alkalickými prameny. Léčí se tu především srdeční onemocnění, ale také dýchací problémy a čím dál tím častěji si sem návštěvníci přijíždějí jen tak odpočinout. Pokud jde o chuť pramenů, ta se hodně různí podle obsahu minerálů. Osobně jsem ochutnala dva. Zatímco tím prvním by se dala klidně zapíjet dobrá večeře, druhý byl vysloveně odporový a osobně bych jej užívala možná jako lék.

Na cyklostezce Bečva se občas objeví i velmi kuriozní značení. Že by Greenways?

Foto: NaKole.cz

Z Hranic do Týna nás čekalo 18 km na poctivém asfaltu. Na starostovi Miroslavu Wildnerovi bylo vidět, že obzvlášť pyšný je na MTB trasy, které vedou po svahu stoupajícího od řeky Bečvy. „Až se sem někdy vrátíte, určitě si musíte projet Gabrielku. To je škoda, že dnes na to nemáme čas,“ litoval. Naučná stezka mezi Hranicemi a Týnem připomíná dceru Antonína Dvořáka, která zemřela na tuberkulózu v pouhých dvou letech a je pochovaná na hřbitově v Týně nad Bečvou. Naše cesta ale tentokrát nevedla po horských hřebenech. Cyklostezka nás vedla podle vody ve stále se rozšiřujícím údolí Bečvy. Zpestření nás čekalo na půli cesty do Týna, kde hladký asfalt vystřídaly nánosy písku. Jak mnozí vyzkoušeli, v hlubokém písku je kolo neovladatelné, a tak jsme poslušně sesedli a část cesty tlačili. Naštěstí byl tenhle úsek dlouhý jen něco kolem dvou kilometrů. „Lidé z místní chalupářské osady prostě se stezkou nesouhlasí,“ vysvětlila nám Michaela Škrobánková z Hranické rozvojové agentury s tím, že tuhle etapu čekají maximálně nějaké provizorní úpravy. A také slíbila, že napřesrok už by stezka měla být řádně proznačena logem. Zatím je cyklostezka Bečva jen směsí různě očíslovaných cyklotras, většinou druhé a třetí třídy. Cestou jsme ale narazili i na kuriozity, jako třeba značení „GW“ na žluté tabulce.

Helfštýn – Přerov

Co jsme si cestou rozhodně nemohli nechat ujít, to byl Helfův hrádek zvaný **Helfštýn**. Rozlehlý majestátní hrad dnes pravidelně hostí kovářská symposia a v samotném areálu je několik kováren. Také během naší návštěvy se tu pilně pracovalo. Mladé učně nijak nerušilo, že jsme jim strkali kamery až ke kovadlinám.

Zatímco odpoledne pokročilo, my jsme se chystali na další cestu z **Lipníka nad Bečvou** do **Přerova**. Mezitím

ještě filmový štáb Toulavé kamery připravoval rozhovor s Míšou Škrobánkovou na Lipenském náměstí. Horko a únava posledních dní (většina z nás toho příliš nenaspala) udělaly své. Ještě že nás čekal už jen poslední, velmi pohodový úsek do Přerova.

V sobotu odpoledne ovládli stezku bruslaři. My jsme před sebou měli posledních 17 km mezi **Lipníkem a Přerovem**, které byly prakticky po celé délce vhodné i pro bruslaře. A také pro děti, kterých tu bylo opravdu hodně – na kolech, inlinech, ale také ve vozíčkách nebo na sedačkách. Údolí Bečvy se tu doširoka rozevřelo a zvlněnou krajinu pokryla obilná pole. Cyklostezka Bečva tu z velké části vedla po obslužných komunikacích, které hlavně v sezóně využívají zemědělské stroje. Přerov nás přivítal dalšími připomínkami záplav – stezka byla na několika místech pokrytá vrstvou písku. Nikomu to ale příliš nevadilo, i tandem rodičů s přívěsným vozíkem zvládl tenhle úsek projet.

Loučení

V **Přerově** jsme se s Bečvou rozloučili. Ve mně osobně zůstal respekt k lidem, kteří zvládli zkoordinovat práci několika desítek obcí a měst na trase v celkové délce přes 140 km. Cyklostezka Bečva je dnes v Česku nejlépe připravenou stezkou a po doladění značení a dostatečné propagaci má na to, aby se mohla měřit s rakouskými nebo německými stezkami.

Hodně zajímavou zkušeností bylo sledovat práci filmařů v terénu. Jakmile bude příslušný díl Toulavé kamery na webu, rádi přidáme odkaz pod tento článek.

Páteřní cyklostezka Bečva

Délka:	141 km
Páteřní trasa vhodná pro:	rodiny s dětmi, seniory
Návazné trasy vhodné pro:	MTB, downhill
Tipy pro inline bruslaře:	okolí Rožnova pod Radhoštěm (7 km), Lipník – Přerov (17 km)
Bezpečnost:	velmi dobrá, jen ojedinělé křížení s motorovou dopravou
Značení:	Cyklostezka Bečva má už vytvořeno logo, zatím v terénu není jednotně vyznačena. Orientace na stezce (hlavně uvnitř obcí) je tak obtížnější .

Další informace:

- www.cyklostezkabecva.com (<http://www.cyklostezkabecva.com/>) – oficiální stránky cyklostezky Bečva budou připraveny v polovině července 2010
- www.trails.cz (<http://www.trails.cz/>) – Specialized Bike Resort Valaško, Valašská Bike Tour
- www.vychodni-morava.cz (<http://www.vychodni-morava.cz/>) – Centrála cestovního ruchu Východní Moravy
- [Tisková zpráva](http://www.nakole.cz/images/clanky/e4/696-tz_roznovska_becva.pdf) (http://www.nakole.cz/images/clanky/e4/696-tz_roznovska_becva.pdf) k otevření nového úseku Rožnovské Bečvy
- [Mapa cyklostezky Bečva](http://www.nakole.cz/images/clanky/ad//684-cyklostezka-becva-mapa.pdf) (<http://www.nakole.cz/images/clanky/ad//684-cyklostezka-becva-mapa.pdf>)